

Sygn. akt II A Kz 569/11

POSTANOWIENIE

Dnia 5 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Edward Stelmasik

Sędziowie: SSA Andrzej Krawiec

SSA Witold Franckiewicz (spr.)

Protokolant: Aldona Zięta

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Ludwika Uciurkiewicza

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **A. G.**

podejrzanemu o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.

zażalenia wniesionego przez obrońcę podejrzanego

na postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 1 grudnia 2011 r., sygn. akt III Kp 1937/11

w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania

po wysłuchaniu wniosku prokuratora

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu przedłużył wobec podejrzanego A. G. stosowanie tymczasowego aresztowania do dnia 24 stycznia 2012 r.

Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca podejrzanego, zarzucając obrazę przepisów postępowania, które miały wpływ na treść zaskarżonego postanowienia:

1. art. 249 § 1 k.p.k. polegającą na nietrafnym uznaniu, że dalszy prawidłowy tok postępowania wymaga stosowania wobec podejrzanego A. G. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, pomimo że w toku dotychczas prowadzonego przeciwko ww. podejrzanemu postępowania przygotowawczego zebrane już zostały i zabezpieczone zostały najistotniejsze dowody, a ewentualna potrzeba zatrzymania i ogłoszenia zarzutów innym osobom, uzyskanie zleconych opinii biegłych, w tym opinii z zakresu badań fizykochemicznych oraz przeprowadzenia konfrontacji nie uzasadnia przedłużenia stosowania ww. środka zapobiegawczego w stosunku do podejrzanego A. G. zważywszy, że odstępianie od izolacji podejrzanego A. G. nie może na obecnym etapie postępowania przygotowawczego zakłócić jego prawidłowego toku;

2. art. 258 § 1 i 2 k.p.k. polegająca na nietrafnym przyjęciu, że stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego A. G. uzasadnione jest potrzebą zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania z uwagi na obawę ukrycia się ww. podejrzanego, a również z uwagi na grożącą temu podejrzanemu surową karę i także innego utrudniania postępowania;

3. art. 257 § 1 k.p.k. zważywszy, że na obecnym etapie postępowania przygotowawczego, w sytuacji gdy podejrzany A. G. złożył już wyjaśnienia, zastosowanie środka zapobiegawczego o charakterze nieizolacyjnym lub kilku takich środków zapobiegawczych, a to poręczenia majątkowego, dozoru Policji, a także zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem paszportu, byłoby z całą pewnością wystarczające i stanowiłoby pełną gwarancję dla zapewnienia dalszego prawidłowego toku postępowania.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu, III Wydział Karny z dnia 1 grudnia 2011 r., sygn. akt III Kp 1937/11 i o odstąpienie od dalszego stosowania w stosunku do podejrzanego A. G. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania oraz o zastosowanie w jego miejsce środka czy też kilku środków zapobiegawczych, dozoru Policji, poręczenia majątkowego w kwocie 10 000,00 zł i/lub zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem paszportu.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgromadzone w sprawie dowody – wymienione szczegółowo we wniosku prokuratora o przedłużenie stosowania wobec podejrzanego A. G. tymczasowego aresztowania – potwierdzają stanowisko Sądu Okręgowego, iż popełnienie przez tego podejrzanego zarzuconych mu czynów jest wysoce prawdopodobne.

Nie ma również racji skarżący wskazując, że na obecnym etapie postępowania przygotowawczego szczególne przesłanki stosowania wobec w/w podejrzanego tymczasowego aresztowania, uległy dezaktualizacji. Nie ustała bowiem obawa, że może on w bezprawny sposób wpływać na dalszy tok procesu. Obawę tę uzasadnia charakter zarzuconych mu czynów oraz prawdopodobne okoliczności ich popełnienia. Podejrzanym przestępstw tych dokonywał najprawdopodobniej we współpracy z innymi osobami. Części osób, które są potencjalnie zamieszane w przestępczy proceder, nie udało się jeszcze zatrzymać. Istnieje więc realne niebezpieczeństwo, że podejrzany – pozostając na wolności - może chcieć ustalić z nimi korzystną dla siebie wersję wydarzeń.

Wbrew twierdzeniom żalącego się, uzasadniona jest obawa ucieczki lub ukrycia się podejrzanego A. G.. Wskazuje na to grożąca mu surowa kara pozbawienia wolności (art. 258 § 2 k.p.k.). Trafnie uznał Sąd Okręgowy, że wymierzenie jej podejrzanemu jest realne. Przekonują o tym prawdopodobne okoliczności popełnienia zarzuconych mu czynów, w tym ilość i rodzaj narkotyków, do których produkcji miał on udzielić pomocy, jak również brać udział w obrocie nimi. Nie bez znaczenia jest również fakt, że popełnienie tych czynów zarzucono mu w warunkach powrotu do przestępstwa. Chęć uniknięcia długoterminowej kary pozbawienia wolności, rodzi więc domniemanie, że podejrzany ukryje się lub ucieknie, a tym samym utrudni dalszy bieg postępowania. Dlatego też zgodzić należy się z oceną Sądu meriti, że na obecnym etapie śledztwa, jedynym skutecznym środkiem zapobiegawczym, mogącym przeciwdziałać w/w zachowaniom ze strony podejrzanego, jest tymczasowe aresztowanie.

Racje ma również Sąd Okręgowy wskazując, że w sprawie prowadzonej przeciwko podejrzanemu A. G. zachodzą szczególne okoliczności, które nie pozwoliły na jej zakończenie w terminie trzech miesięcy od dnia jego aresztowania. Postępowanie przygotowawcze ma szeroki zasięg podmiotowo – przedmiotowy. Oznacza to, że przeprowadzenie wszystkich niezbędnych czynności dowodowych wymaga czasu. Wskazane zaś przez prokuratora dalsze czynności śledztwa, jakie ma on zamiar podjąć w sprawie, należy ocenić jako zasadne. Przy czym, z uwagi na treść prokuratorskiego wniosku zasadne jest założenie, że zostaną one wykonane do czasu upływu, oznaczonego w zaskarżonym postanowieniu, okresu tymczasowego aresztowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny uznał za niezbędne dalsze stosowanie wobec podejrzanego A. G. tymczasowego aresztowania i utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.